

Jeg er naturligvis opmærksom på, at oplevelsen af at være blevet dårligt behandlet ikke i alle tilfælde fører til en skriftlig klage, men tallene udtrykker dog, at kun meget få ledige oplever at få en nedladende og sårende behandling hos arbejdsformidlingen.

Spm. nr. S 3053

Til arbejdsministeren (15/7 96) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Vil ministeren oplyse, om det er normalt, at man som arbejdsløs, der skal i aktivering, ikke kan vinde gehør i arbejdsformidlingen for sine egne forslag til aktiveringstilbud, samt i hvor mange tilfælde af aktivering der er sket en imødekomme af den arbejdsløses ønsker, og i hvor mange tilfælde disse ønsker er blevet underkendt af arbejdsformidlingen?«

Svar (30/7 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Med udgangspunkt i den lediges ønsker, forudsætninger og arbejdsmarkedets behov kan arbejdsformidlingen bl.a. tilbyde ledige jobtræning eller uddannelse/kurser.

Forud for afgivelse af et aktiveringstilbud ligger der som hovedregel en vejledningsproces i form af en dialog mellem den ledige og arbejdsformidlingen.

I denne dialog indgår den lediges beskæftigelses- og uddannelsesmæssige ønsker, den lediges almene og faglige forudsætninger samt sandsynligheden for, at den ønskede aktivering vil øge den lediges muligheder for at opnå beskæftigelse. De aktiviteter, der endeligt aftales og underskrives af begge parter, skal være resultatet af en afvejning af disse faktorer.

Afgivelsen af et aktiveringstilbud er således ikke et spørgsmål om 2 mulige udfald: at arbejdsformidlingen enten imødekommer eller underkender den lediges ønsker.

Afgivelsen af et aktiveringstilbud er en nuanceret proces, hvor den lediges ønsker spiller en meget væsentlig rolle, men hvor der på den anden side ikke afgives et aktiveringstilbud, hvis arbejdsformidlingen skønner, at dette ikke fremmer den lediges muligheder for at opnå beskæftigelse.

Da hovedreglen i forhold til aktiveringstilbud således forudsætter en drøftelse mellem den ledige og arbejdsformidlingen med en efterfølgende grad af enighed, er det ikke muligt at sætte tal på de tilfælde, hvor arbejdsformidlingen helt eller delvis efterkommer den lediges ønsker, og i hvor mange tilfælde arbejdsformidlingen helt eller delvis afviser den lediges ønsker. Det er dog Arbejdsmarkedsstyrelsens vurdering, at de lediges ønsker imødekommes i væsentligt omfang.

Som eksempel på at det forholder sig således, vil jeg henvide til Arbejdsmarkedsstyrelsens og arbejdsformidlingens halvårslige brugerundersøgelser, som jeg har beskrevet i mit svar på spørgsmål nr. S 3052.

I helt særlige tilfælde og under hensyn til arbejdsmarkedets behov er det direkte hjemlet i loven, at arbejdsformidlingen kan se bort fra den lediges ønsker og fastsætte aktiveringen.

For ledige i aktivperioden kan arbejdsformidlingen fastsætte aktiviteten alene ud fra den lediges forudsætninger og muligheden for at kunne fremskaffe et aktiveringstilbud.

Spm. nr. S 3054

Til arbejdsministeren (15/7 96) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Findes der eksempler på, at arbejdsformidlingen i forbindelse med aktivering af ledige afviser den lediges ønsker om et bestemt kursus til fordel for et traditionelt aktiveringskursus, til trods for at det traditionelle kursus koster mere end det af den ledige ønskede, og i bekræftende fald hvorfor afviser man den lediges ønske?«

Svar (30/7 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Formålet med aktiveringstilbudene er alene at forbedre den lediges muligheder for efterfølgende at opnå varig beskæftigelse.

Der vil derfor givet kunne findes eksempler på, at arbejdsformidlingen foreslår et andet kursus end det, den ledige umiddelbart har i tankerne, uagtet det af arbejdsformidlingen foreslåede kursus er dyrest.

Begrundelsen herfor vil da altid være, at arbejdsformidlingen konkret vurderer, at det